REPORTAJ

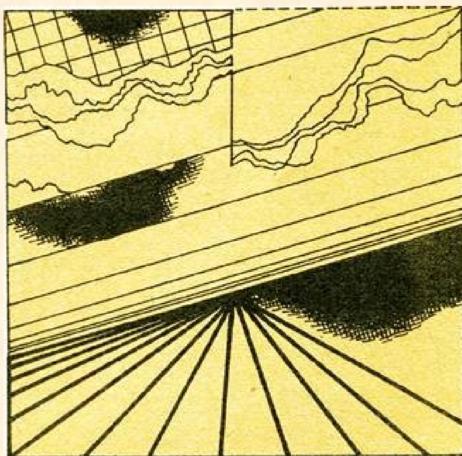
Alexandru Andrieş

1. Strada mişuna de oameni care circulau veseli spre Centrul Exhibiţionist 7 unde renumitul om de artă Andrieş Alexandru dădea astăzi un spectacol în premieră intergalactică, la care erau invitate toate formele de viaţă existente din galaxia noastră şi chiar din alte galaxii. Presa vorbise despre o nouă formă de exprimare artistică care avea să distrugă toate barierele existente pînă atunci din cauza sistemelor diferite de receptare. Un interviu cu maestrul Andrieş Alexandru fusese difuzat, din care reieşea că binecunoscutul savant muncise trei ani pămînteşti la realizarea spectacolului şi că folosise două sute de supercalculatoare şi un teropallan cu uraniu pentru clasarea, combinarea, interpretarea şi finalizarea datelor care alcătuiau „unica explozie de artă într-adevăr universală”, după cum se exprimase artistul. Într-un aeroglisor negru care se distingea din mulţimea aeroglisoarelor, Ofelia încerca să se desprindă cumva din şuvoiul mişcător şi să ajungă prima la Centrul Exhibiţionist 7, unde avea locul rezervat chiar lîngă maestru. Pentru acest eveniment îşi scosese pentru 24 de ore bunica şi mama de la Combinatul Universal de Congelare a Materiei Vii şi a Rudelor, pe scurt Cucmîvîrî, tot cu ajutorul unui permis special eliberat la cerea lui Andrieş Alexandru. Atît

bunica cît şi mama priveau uimite în jur, în timp ce Ofelia spunea:

– Sper să ajung la timp, of Doamne, Doamne.

2. Centrul Exhibiţionist 7 era plin pînă la refuz. Noroc că Andrieş Alexandru prevăzuse asta şi dublase numărul de locuri prin diviziune pară, metoda Wallenstein-Holtz aplicată metalelor. Saturnienii, venusienii, uranienii, mantrasalemii, mişcuricii, belerenii, clorofilienii, pămîntenii, Ofelia, bunica ei, mama ei, toţi aşteptau. Andrieş Alexandru îi zîmbi maiestuos Ofeliei şi la privirea ei de răspuns, apăsă pe un buton. Un urlet imens, de frenetică bucurie, se înălţă deasupra Centrului Exhibiţionist 7: o macara apăruse, luminată feeric de 35 de reflectoare cu lasere de tip TOPOLOGU, racordate în prealabil la programul spectacolului şi modificate în acest sens, prin înlocuirea rubinului cu becuri de 75 de waţi, pentru economie. Macaraua începuse să-şi legene uşor cîrligul aninat de splendidul lanţ, într-o mişcare graţioasă şi plină de farmec care aduse lacrimi în ochii bunicii Ofeliei:

– Pe o macara de-asta lucra şi bunică-tu, of, of, of, sărcul, ce s-ar mai fi bucurat şi el să fie aici.

Ofelia privea înmărmurită, strîngînd febril între degetele ei fine braţul maestrului Andrieş Alexandru care-şi contempla exhaustiv capodopera. Brusc însă, dintr-un motiv necunoscut, un mişcurici sări de la locul său şi, extaziat, se îndreptă spre macara, uitînd că proprietatea lui esenţială este de a influenţa haotic metalul de orice fel. Mişcarea cîrligului macaralei căpătă astfel o amploare neprevăzută în program. Ofelia, adusă în pragul celei mai

estetice euforii provocate de artă, se aplecă peste balustradă lăsînd braţul maestrului care nu mai avut timp s-o tragă înapoi. Cîrligul macaralei o plezni în plin şi o angrenă în legănarea lui care luase proporţii gigantice. Mişcuriciul, din alt motiv necunoscut, se întoarse în acel moment la locul său şi spectacolul continuă normal, emoţionînd pe toţi cei care se aflau în Centrul Exhibiţionist 7. Maestrul Andrieş Alexandru, printr-un scurt exerciţiu yoga, îşi şterse din memorie momentul morţii Ofeliei astfel încît putu primi cu cel mai sincer zîmbet pe buze felicitările reprezentantului intergalactic plenipotenţiar Maşocat în termenii cei mai elogioşi posibili.

Titlul operei sale fu trecut cu litere onorifice în Marea Cartă a Tuturor Galaxiilor, pe scurt Mîcîtîgî, acolo unde şi cei de astăzi îl pot citi, silabisindu-l, uimiţi de profunzima şi permanenţa lui nealterate de timp:

„MEŞTERUL MANOLE”.

1974 ANDRIEŞ ALEXANDRU